

Entrevista a Joan Giró és president del Consell Assessor de l'Associació d'Enginyers GrausTic i membre d'Economia Humana

Tipus: [1]

Autor: [Ciència](#) [2]

Creació: Publicat per [Ciència](#) [2] el 30/03/2017 - 10:00 | Última modificació: 01/06/2018 - 15:33

Categories: Entrevistes

Etiquetes: Economia

Etiquetes: Smart cities

Contingut relacionat :

Les “smart cities” a vegades es veuen com una invasió de tecnologia a la ciutat. Nosaltres hem propiciat un fòrum de reflexió, perquè aquest moviment beneficiï al ciutadà i no sigui una plataforma de negoci d'empreses tecnològiques.

Joan Giró és Enginyer Industrial. President del Consell Assessor de l' Associació d'Enginyers GrausTic, Secretari, membre del Patronat, de la Fundació Interarts, Membre del Consell Assessor d'Economia Humana i del grup Smart Cities d'Enginyers de Catalunya.

Ens trobem davant d'un canvi de paradigma en pro i per la societat civil i la protecció del medi ambient, hi participen diferents disciplines com l'economia, la tecnologia i la ciència basada en la recerca pura i en l'aplicada.

L'organització “Economia humana” diu en la seva web que és una plataforma per a l'impuls d'una economia real al servei de les persones i les empreses.

Com aconseguen fer realitat aquest impuls?

En la constitució d' “Economia humana” es va fer un manifest amb 10 o 12 punts i es va establir la guia de com actuar. Posteriorment es va constituir una xarxa de contactes amb persones i empreses que combreguen amb aquests valors comuns plasmatats en el manifest.

Ferran Caudet és la persona que va idear des de València la primera seu i actualment n'hi ha a varis punts de l'Estat Espanyol; juntament amb un consell assessor es fa possible donar impuls als valors que es proclamen, és a dir humanitzar l'economia i proclamar una economia amb valors on la persona sigui el centre, es defensa l'economia circular i de proximitat.

Fem xerrades, publicacions, moviments, difusió de l'economia i un llarg etcètera, una mostra és la recent xerrada

“Economia al desnudo” de la que avui hem publicat les conclusions que vam celebrar al Museu Europeu d'Art Modern (MEAM). En aquesta xerrada hi va participar, entre d'altres, el creador de “Triodos Bank”, va parlar de l'economia de valors dins de la banca. Una altre persona va explicar que fa 20 anys van muntar una Fundació sobre l'ecologia emocional. A través de tot això es va fent una xarxa de contactes de persones, empreses i entitats que s'ajuden entre elles, a banda tenim consultoria per les persones o empreses que ho necessiten.

I com és financen?

Les empreses que formen part d'aquesta xarxa paguen una quota que assegura uns mínims, però no busquem tant la financiació de la pròpia organització, essent només 4 persones que ho estan impulsant és molt lleugera, sinó que el que busquem és contacte entre empreses i persones, perquè entre elles es recolzin.

Volem fomentar una economia amb valors i que les empreses entre elles es recolzin en el dia a dia.

L'economia com a ciència social forma part de la cultura.

Creu que la societat en general té el suficient coneixement sobre cultura econòmica?

Rotundament no.

Crec que és una llàstima que en l'escola secundària, ja no dic en la primària que també es podrien fer coses, però al menys en la secundària s'haurien de donar els elements bàsics per la vida en societat entre ells coneixements d'economia. Així com en la universitat, actualment amb les especialitzacions cada vegada més restringides es perd de vista temes genèrics i fonamentals que tothom necessita pel bon funcionament de les coses.

Jo per exemple, sóc enginyer industrial i el primer que vaig fer en acabar és fer un màster en economia, tot i que llavors a la carrera hi havia algunes assignatures d'economia no era suficient, tenia clar que si volia entrar en el món de l'empresa, un requisit bàsic són els coneixements d'economia.

Tothom hauria de conèixer el que és el pla comptable d'una empresa, què és un actiu, un passiu... conceptes bàsics del dia a dia.

Quins esforços creu que s'haurien de fer per millorar aquest coneixement?

D'entrada incorporar l'economia en les ensenyances obligatòries i fer-ho a través de projectes i casos pràctics, fins i tot crec que s'hauria de conèixer el que és el pla comptable d'una empresa, què és un actiu, un passiu... aquests conceptes bàsics els hauria de saber tothom i incorporar-ho al dia a dia.

Avui en dia es podria dir que l'economia és en bona part la base condicionant del benestar. Com gestionen des de la plataforma aquesta vessant més social?

En el manifest de la plataforma d' "Economia humana" es parla de la persona com a centre de l'economia, s'impulsa i es defensa que les empreses actuïn respectant uns valors com és el cas de “Triodos Bank”.

L'objectiu principal d'aquestes empreses no és la maximització d'uns beneficis econòmics, sinó tenir una responsabilitat social corporativa defensant l'economia amb valors.

La pròpia organització fa un cribratge per assegurar aquestes premisses.

Com a membre del Consell Assessor de l'Associació d'Enginyers GrausTic, l'Associació de Professionals TIC de Catalunya.

Quines creu que són les relacions actuals entre la tecnologia i la cultura i com haurien de ser segons el seu criteri?

Actualment hi ha una contraposició entre el que és la cultura i el que és la tecnologia, de les carreres tecnològiques se'n treu les humanitats, sembla que vagin separats.

Crec que això és negatiu, hauria de ser tot el contrari des de les carreres universitàries s'haurien de mantenir aquestes 2 vessants juntes i això seria un primer pas perquè es veges la interacció entre una i altre disciplina, ambdues necessàries per l'esser humà i per tant sota cap cas poden anar separades.

Es podria aconseguir aquest apropament a través dels programes acadèmics que estiguessin junts, a través de les diverses associacions o grups de treball que haurien de fomentar aquestes realitats i a través de les empreses que també en siguin conscients, com per exemple està fent ara la Corporació catalana de mitjans audiovisuals amb un programa "Revolució 4.0" que fomenta la unió entre tecnologia i cultura.

Altres maneres d'apropar aquests 2 àmbits és a través de fundacions que moltes empreses d'enginyeria tenen i és una manera de potenciar la cultura en l'àmbit tecnològic, un bon exemple va ser Telefònica a través de la seva fundació FUNDESCO que va fer una gran promoció de la cultura, la Caixa amb el Cosmocaixa és un exemple de divulgació cultural o Vodafone que amb la seva fundació treballa per facilitar el món als discapacitats, de fet juntament amb la Diputació de Barcelona han facilitat instruments d'accessibilitat a biblioteques; per tant empreses d'enginyeria han creat aquestes Fundacions per fomentar aquest àmbit cultural que des de la pròpia activitat de l'empresa no es fa.

I es podria fer aquest apropament des de la pròpia empresa?

Depèn de l'empresa i del mercat, Des del consell assessor d'Economia humana per exemple, nosaltres tenim un triangle que són les empreses, administracions públiques i ensenyament. En aquest triangle procurem fomentar les vocacions tecnològiques ja en l'escola secundària, l'augment de la participació de la dona en la vessant tecnològica, és a dir aspectes que interaccionin en la part tecnològica i el que serien aspectes de la resta de la societat.

Nosaltres fem xerrades a les escoles per fomentar aquestes vocacions tecnològiques, els hi fem jugar amb jocs tecnològics, etc.

Des de l'Associació d'Enginyers GRAUSTIC cada diada de les comunicacions que és el 29 de setembre, fem al Cosmocaixa activitats i atorguem premis concrets, com és el premi al programa de radio o televisió que més divulgació ha fet de les tecnologies; són maneres d'impulsar el món de la comunicació i de les tecnologies.

Quin paper creu que juguen les empreses tecnològiques actualment en l'ecosistema de la comunicació i divulgació científica?

El paper que juguen en la part de divulgació és sens dubte a través de les Fundacions i en la part de comunicació, hi ha empreses que han fet de la creació cultural una empresa, com són les empreses d'audiovisuals, és una clara aplicació de la tecnologia a la creació de productes culturals, hi ha varies empreses premiades amb els seus curtmetratges, documentals, etc.

Estan promovent una indústria en que l'output són productes culturals.

Hi ha un moviment a tot el món, tothom vol aconseguir ser una "smart city". Nosaltres el que vam provocar.

Com a membre del grup Smart Cities d'Enginyers de Catalunya.

Ens podria explicar en què consisteix la seva tasca?

Aquest grup va néixer d'unes jornades que es van fer al desembre de l'any 2015 des de l'Associació d'Enginyers Graustic i l'Associació d' Enginyers industrials de Catalunya, on es va fer una reflexió sobre el què són les smart cities i com repercuteixen al ciutadà.

A l'acabar les jornades alguns dels assistents van proposar crear un grup de treball per donar continuïtat a aquests temes. Es va seguir treballant en aquesta línia i al novembre del 2016 es van celebrar les 2ones jornades també a Barcelona a l'Associació d'Enginyers. Es van tractar varis punts en diferents tallers en paral·lel dels quals, aquest grup de treball, en va extreure les conclusions i actualment estem preparant les jornades per aquest any 2017 en les que es treballarà en l'elaboració d'una guia de resiliència urbana, la cultura com a eix de transformació de les ciutats i la incidència en el benestar social de les smart cities.

Posteriorment fomentem la labor de difusió del que estem fent per contraposar-ho amb altres actors de la societat i veure la seva reacció.

A Barcelona es va crear la primera exposició de Smart cities fa 2 o 3 anys, actualment es fa cada any i ho lidera una persona que havia estat a l'àrea d'informàtica de l'Ajuntament de Barcelona, la Pilar Conesa.

Aquest congrés va tenir tant èxit que s'ha convertit en un congrés mundial a nivell del "Congress Mobile".

Nosaltres organitzem aquestes jornades la setmana abans de l'expo de les "smart cities", ja que és un període on hi ha més sensibilització en aquests temes.

Com va començar el concepte d' "smart city"?

En el món actual tenim "buzzwords" paraules que es posen de moda i "smart cities" es va començar a posar de moda per indicar el que permeten les noves tecnologies aplicades a les ciutats, sovint en temes de transports, de serveis públics i que milloren la qualitat d'aquests serveis i la manera com es fa.

Arrel d'això hi ha un moviment a tot el món, tothom vol aconseguir ser una "smart city". Nosaltres el que vam provocar.

Les "smart cities" a vegades es veuen com una invasió de tecnologia a la ciutat, nosaltres vam voler propiciar un fòrum de reflexió perquè aquest moviment acabés beneficiant al ciutadà i no una plataforma de negoci d'empreses tecnològiques, sinó que propiciés una manera de millorar la vida del ciutadà.

Com pot identificar un ciutadà corrent una "Smart City"?

Posaré un exemple d'una vivència que vaig tenir la setmana passada a Londres. Quan arribes a una ciutat com Londres, i a Barcelona actualment també estan treballant en aquesta línia, el primer que et plantejges és com puc accedir al transport públic? El més probable en una gran ciutat així és que hagis de fer servir rodalies, que hagis de fer servir metros, autobusos i no saps ben bé al matí què vols fer servir. Llavors fins ara a Londres era com a Barcelona, doncs pensar per quina zona estaré què em convé agafar si la T10, si rodalies, si targeta d'un dia, etc.

La setmana passada en canvi, vam poder fer servir la targeta del nostre banc de Barcelona "contact less".

Els servei de transports de Londres ha creat un sistema que pots pagar amb la targeta bancària contactless (del banc que siguis de tot el món) i no cal que decideixis res.

Tu entres a l'estació que et convingui i passes la contactless, al sortir la tornes a passar i vas fent servir tots els mitjans de transports que vulguis amb la contactless, al final del dia el sistema et calcula de forma automàtica, de les tarifes existents quina és la més econòmica i la més beneficiosa que se't pot aplicar pel que tu has fet aquell dia.

Aquesta vegada fent servir tot el transport que vaig voler i sense haver-me de preocupar de comprar cap tipus de targeta ni mirar conveniències, amb la dificultat que quan vas de turista per exemple no saps ben bé on aniràs en el dia, doncs em va sortir més econòmic que cap altra vegada i molt més còmode.

És un clar exemple de “smart city” en benefici del ciutadà amb una part tecnològica que integra i que creua fronteres de maquines, de tecnologies, d'empreses, etc.

Un altre iniciativa de smart city a Londres és que a partir del mes de juny la línia de metro de Victoria té una freqüència de tren d'1 minut.

Són tecnologies aplicades a les ciutats que acaben en benefici del ciutadà, en podem trobar a molts llocs.

Quines sinergies creu que són imprescindibles per l'optima evolució de les “Smart Cities” i com es poden aconseguir?

El primer que s'ha d'aconseguir és la transversalitat. Les “smarts cities” han d'aconseguir confluïr les diferents disciplines: arquitectes, enginyers, antropòlegs, historiadors, etc. i que treballin de forma conjunta per un objectiu comú que és beneficiar la vida del ciutadà.

En cap cas fer accions unilaterals en pro dels beneficis d'una empresa concreta, sinó tenir en compte altres agents, l'entorn, etc. i establir sinergies i accions comunes.

Un exemple que va en contra d'aquesta premissa són els comptadors intel·ligents que estan posant algunes companyies elèctriques, aquests comptadors no permeten al consumidor saber el seu consum i en canvi per la configuració establerta, sovint obliguen al client a contractar més potència elèctrica de la que en realitat necessiten, ja que aquests salten de consum en el moment de connectar varis electrodomèstics a l'hora, encara que sigui només per 2 o 3 minuts i t'obliga a pujar el consum energètic contractat, ja que sinó tallen la llum, encarin així la factura, doncs aquesta es basa més en la contractació de la potència que no en el consum. Per tant aquesta aplicació tecnològica va en detriment del ciutadà i per tant és un clar exemple de una no aplicació tecnològica per a una “smart city”.

Una alta cosa seria avisar de que no connectis segons quins aparells a l'hora, perquè provoca un pic de consum i això farà que et vegis obligat a contractar més potència.

Vostè ha estat sempre vinculat al món de la tecnologia i de l'empresa privada i és home de tecnologia i ara està immers en el món de la cultura, atès que en l'actualitat està vinculat a una fundació privada cultural:

Com veu un tecnòleg que ve del món de l'empresa el món de la cultura?

La primera impressió va ser que el món de la cultura es un caos!

Jo venia del món de l'empresa tecnològica i la meva primera inserció en el món de la cultura va ser al “Fòrum Universal de les Cultures”, primer portant la part de logística i després portant la part d'atenció al públic. Allò em va frapar i vaig començar després a vincular-me amb la Fundació Desenvolupament Comunitari, amb Interarts, etc.

Un dels grans èxits del Fòrum va ser la unitat de persones amb discapacitat, que va passar a ser una experiència de referència per Barcelona d'accessibilitat, ja que per allà passaven moltes persones amb discapacitat auditiva, visual, amb llengua de signes i va ser una mostra del que es podia fer.

Això em va donar una sensibilització que em va fer no deixar més la cultura, tot i que després vaig tornar a treballar a una empresa tecnològica i de les telecomunicacions, però vaig compaginar tecnologia i cultura.

Les empreses s'han centrat en activitats de mecenatge, en el sentit que potser tenen la creença que per justificar la seva activitat mercantil han de contribuir a l'activitat cultural.

Quines estratègies s'haurien d'aplicar per fer realitat que “la ciència i la tecnologia també són cultura”?

No separar ciències de lletres, no treure les humanitats de la carreres universitàries tecnològiques com s'està fent avui en dia, incorporar-los a les carreres universitàries tècniques com fa arquitectura.

Fomentar des de petits a tots els nois i noies la participació en activitats culturals.

I pels que ja som adults?

Hi ha un actiu que des de Graustic estem mirant de trobar línies d'acció que són els que diem els “sèniors”, hi ha tot un conjunt de persones que s'han anat quedant sense feina amb 50 o 55 anys i que voldrien desenvolupar i ajudar en programes que ajudin a portar la tecnologia a persones del món cultural, accions concretes a través d'associacions, casals de la gent gran, universitats i escoles en general.

Aquesta premissa, com es dona en les empreses de tecnologia en les que ha treballat?

Les empreses s'han centrat en activitats de mecenatge, en el sentit que potser tenen la creença que per justificar la seva activitat mercantil han de contribuir a l'activitat cultural, com és el cas del Liceu o el Palau de la Música que quan entres veus un cartell amb tot un seguit d'empreses que els patrocinen o col·laboracions amb museus. A alguna de les empreses tecnològiques que he estat fèiem formacions a la Fundació Miró, és a dir es pot fer activitats dins la responsabilitat social i que donin recursos econòmics a entitats culturals i crec que és una labor que s'està fent i potenciant.

Fent-ho directament des de l'empresa, no des de les fundacions.

Buscar, de les activitats que fa l'empresa, les que es poden incloure en un àmbit cultural per donar valor; és a dir la formació és pot fer en un hotel o a la Fundació Miró o al Cosmocaixa, etc. Es pot fer venir un cor a cantar a un sopar o contractar un número de ballet al finalitzar un acte, com vam fer a l'últim sopar d' “Economia Humana”. És una manera de no separar aquests 2 mons i en canvi sí integrar-los. És l'oportunitat perquè totes aquelles persones veiessin un número de ballet que potser d'una altra manera no l'haguessin vist mai o no hi estan acostumats.

Interactuen aquestes empreses amb altres actors que fan divulgació científica (Centres de recerca, científics o d'altres)?

En el cas del consell assessor de GrausTic que ens hem basat en els 3 eixos comentats anteriorment: empreses, administracions públiques i universitats; els hem buscat i fet a consciència per provocar que hi hagi interacció entre ells.

Des de les empreses de tecnologia que he participat, hem tingut interacció amb universitats, per exemple des de Philips Miniwatt vam fer un programa de recerca amb la Universitat Politècnica de Catalunya, vam iniciar els robots miniwatts.

Es busquen ponts que permeten la interacció entre empreses i universitats.

Crec que un dels problemes que tenim és que a vegades la universitat és un feudo que només sap ensenyar i no han tocat mai la indústria i la indústria és un feudo de persones d'indústria que quan van deixar la universitat no hi han tornat.

Qualsevol col·laboració requereix un diàleg, a vegades aquest fet és el que entorpeix que es pugui interaccionar i fer un treball conjunt. La universitat no vol que sembli que el que fa és donar mà d'obra barata a l'empresa i l'empresa no vol fer un programa que no sigui del què vol fer, de la manera que el vol fer i quan el vol fer. Això fa que ambdues parts no puguin beneficiar-se d'aquesta col·laboració, l'empresa del que li pugui aportar la universitat i la universitat d'estar al dia amb els requeriments actuals del món de l'empresa.

A vegades depèn de la capacitat de les persones per tenir un diàleg, en aquest cas penso que faria falta que les empreses tinguessin estímuls per tenir més contacte amb les universitats, ja que així el director de cada empresa forçaria a que hi hagués més diàleg i s'arribés a un acord de col·laboració.

Podrien haver-hi estímuls fiscals, de premiar a les contractacions amb administracions públiques, etc.

Un desafiament per les pròpies universitats és què ensenyo que segueixi tenint valor. Amb la velocitat que tenen els canvis tecnològics, crec que han d'ensenyar a aprendre.

Pensa que els tecnòlegs s'han híper-especialitzat en les seves disciplines i els manca formació i perspectiva humanística?

Si, totalment. Per varis motius, perquè l'ensenyament està establert així, perquè des de petits potser no els han potenciat a valorar les activitats culturals, avui dia s'està millorant, però.

Actualment els tecnòlegs amb aquests graus de 3 anys tant especialitzats els falta totalment la perspectiva humanística.

A mi em sembla bé si s'entén aquesta híper-especialització com un pas d'un camí que en té molts i no només en l'àmbit d'especialitat, sinó s'obra a interaccionar i abraçar un àmbit més ampli no es podrà ni aportar.

És important a banda de l'especialització tocar altres disciplines com la capacitat de parlar, d'escriure, de comunicar, d'entendre... sense elles és molt difícil que es pugui aportar a la societat.

Quines perspectives poden tenir els tecnòlegs?

Mai hi ha hagut tanta tecnologia i tant a l'abast de tothom, per tant els tecnòlegs agafin l'especialitat de tecnologia que agafin tenen moltes oportunitats.

Una altre tema és trobar una necessitat real a la que un hi pugui aportar valor; crec que qualsevol persona que s'apassiona amb la tecnologia pot aportar a la societat, ja que avui dia no podem viure sense les tecnologies.

Un desafiament per les pròpies universitats és què ensenyo que segueixi tenint valor. Amb la velocitat que tenen els canvis tecnològics, crec que han d'ensenyar a aprendre. Per tant els tecnòlegs han de tenir la capacitat d'estudiar i seguir estudiant cada dia perquè el que avui fas, demà pot estar totalment obsolet.

Quina hauria de ser la formació cultural dels tecnòlegs?

Els tecnòlegs haurien de tenir una clara formació cultural, ja que sinó no són capaços ni de veure l'impacte de com s'està fent servir la tecnologia a la societat.

Per exemple tot el que ha passat amb el medi ambient és perquè no s'ha sigut conscient del que val destruir un mòbil; s'ha construït mirant unes utilitats però sense pensar en el cost de la destrucció, de què farà perquè no

quedi una herència de milers d'anys abans tot això torni a estar d'efecte 0 en el medi ambient.

Tot això si no hi ha una formació cultural important és difícil que es doni.

El tecnòleg hauria de tenir una formació generalista com tothom per poder fer bé la seva feina.

Com es podria millorar aquesta formació cultural?

Des de petits, incorporant-ho al dia a dia, des de la societat i a nivell d'empresa fomentant simpòsiums, premis... que valorin les activitats culturals.

Quins perills veu als avanços tecnològics actuals: Infants que tenen ja telèfon mòbil en propietat, Persones adultes dependents del mòbil...

Creu que la tecnologia pot crear diverses addiccions?

Si, crea addiccions. S'ha de saber buscar i trobar uns equilibris.

En l'educació dels nens és la millor manera d'evitar el problema de les addiccions, el nen primer se li ha d'ensenyar a fer coses, després a sentir i després ja se li ensenyarà a pensar, perquè ell mateix ja es preguntarà, per què.

La interacció amb els pares, amb els adults, fer diferents activitats, això és el que l'allunyarà de les addiccions, no tant no toquis això o ni juguis amb la "Tablet" sinó fer-li fer diferents activitats en un equilibri.

Possiblement ha d'haver-hi una regulació dels continguts que són accessibles als nens, en franges horàries, d'edats, etc. en aquest sentit el Consell de l'Audiovisual Català hi està molt atent, però té el handicap que pot controlar els programes emesos des de Catalunya però no els de fóra aquest territori.

Jo si que crec que ha d'haver-hi una certa regulació, però no obsessionar-nos en que el perill és la tauleta.

I en el cas dels adults?

Per mi és exactament el mateix cas que els nens, es basa en trobar l'equilibri personal. Jo segueixo creient més en estimular programes de moure's, d'acció.

Un dels problemes d'avui dia és la falta de llocs de treball, això fa que hi hagin problemes econòmics i moltes vegades deriven en addiccions, s'hauria de trobar la manera de que les persones estiguin ocupades en fer coses que serveixin per la societat i per elles mateixes. Crec molt més en això que no en una persona que no té res més a fer caigui en qualsevol d'aquestes coses.

Crec més en buscar accions positives que no en evitar que caiguin en addiccions.

Quan una empresa tecnològica es posa a dissenyar un nou instrument ha de ser conscient del cos de la destrucció d'aquell instrument pel medi ambient

Creu que es hi ha una part ètica de responsabilitat de les empreses de tecnologia?

Si que crec que hi ha una part ètica per part de les empreses, des d'Economia Humana fomentem que les empreses assumeixin uns valors i tinguin una ètica pròpia.

Crec que quan una empresa tecnològica es posa a dissenyar un nou instrument ha de ser conscient del cos de la destrucció d'aquell instrument, mirar si hi ha l'opció d'evitar qualsevol impacte sobre el medi ambient, veure si té varies alternatives i si es així no en pot escollir una que deixi una remola en el medi ambient de centenars d'anys i si opta per aquesta ha de donar una solució des de l'inici, la que sigui, però no se'n pot desentendre.

Una altra cosa és que ha d'haver-hi unes normes que s'han de complir i aquestes empreses busquen moltes vegades el buit legal d'alguna norma per colar-s'hi. Això s'hauria d'evitar.

Quins són les grans deficiències de la tecnologia?

Crec que la tecnologia no té deficiències com a tal, sinó el que cal tenir és la utilització de la tecnologia d'acord a uns criteris. La deficiència està en l'ús no en la tecnologia.

Parlaria de l'ús que es pot fer de les tecnologies; a Madame Curie li plantejaven l'ús del radi, ella contestava que dependrà de com s'utilitzi però deia "que jo trobi que hi ha una radiació que pot guarir uns tumors i que pot allargar la vida d'unes persones, crec que en principi jo ho he de fer". Una altra cosa es que després es pugui fer servir per una altra manera determinada.

Com es podria millorar l'accés al coneixement tecnològic entre la societat?

Estimulant qualsevol idea i de tothom.

Que en totes les activitats on hi ha solucions tecnològiques s'ensenyi a les persones a fer servir-la, els navegadors del cotxe, monitoritzacions de la salut, en totes les activitats hi ha d'haver ensenyança a la persona que ho pot fer servir, a que ho pugui fer servir.

Hi ha una disciplina que es diu el disseny per tothom, l'ONCE en fa molta campanya, aquest es basa en que el que dissenya, el que posa una tecnologia en un lloc, ha de pensar en que qualsevol persona la pugui fer servir, des d'un nen de 5 anys a una persona gran de 90.

És a dir, hi ha tecles d'un telèfon que és molt difícil que una persona gran les pugui utilitzar o en una rentadora o doncs aquest disseny el que promou és que sigui fàcil de fer servir-lo per tothom. Cecs, sords, daltònics, de rangs d'edats diferents, etc.

A les xerrades aquestes que organitzem de telecomunicacions en parlem molt d'això, en la importància de l'accés per a tothom a la tecnologia ja des del disseny.

Si els metges no haguessin anat a buscar els enginyers, avui dia no hi haurien robots en la cirurgia o automatitzacions que hi ha dins els hospitals. Hi ha d'haver recerca pura, però també la recerca aplicada que és un dèficit que tenim al nostre país.

Quines col·laboracions es podrien implantar perquè sigui així, potser amb ens públics (xarxes públiques d'equipaments (Biblioteques, centres cívics, museus, locals)?

Totes, tothom a qui se li acudeixi i amb tothom.

Tothom ha de pensar què puc estimular des de la meua àrea i compartir-ho i treballar-ho conjuntament.

Actualment hi ha un moviment que vol fomentar la participació ciutadana en la decisió de què investigar o

a què trobar solució segons els interessos de la societat. Quina opinió li mereix aquesta corrent?

Moltes de les innovacions que s'han fet han estat per casualitat, buscant una cosa n'han trobat una altre, tot i així la major part de les innovacions han estat buscant solució a problemes concrets. Si els metges no haguessin anat a buscar els enginyers, avui dia no hi haurien robots en la cirurgia o automatitzacions que hi ha dins els hospitals, per tant considero que hi ha d'haver recerca pura, sense dubte, però també la recerca aplicada que és un dèficit que tenim al nostre país.

La recerca aplicada és la que permet fer coses que impacten en la vida quotidiana, reverteixen directament en la societat. És el I+D, la part d'innovació, per fomentar-ho a d'haver-hi diàleg i que els que tenen necessitats de recerca puguin demanar que s'investigui en allò concret.

Avui dia hi ha el terme "Prosumidor" el que és a la vegada productor i consumidor, totes les xarxes socials estan permeten que siguem a la vegada promotors i consumidors; el consumidor sense adonar-se'n passa a ser el productor de continguts, per exemple pujant un vídeo a les xarxes socials que es fa viral i interessa a un munt de persones.

És una manera de concebir diferent els impactes de l'economia.

Quines iniciatives de divulgació de la tecnologia coneix que consideri de referència?

Em semblen interessants i d'impacte per exemple la utilització de la radio a escoles del barri del raval a Barcelona. Els alumnes d'aquesta escola emeten un programa de ràdio que pot escoltar tothom. Em sembla una molt bona iniciativa que, ajunta mantenir els joves ocupats amb noves tecnologies, ja que al conèixer un programa de radio els permet conèixer eines.

Totes les activitats que està fent Cosmocaixa per a la divulgació de la ciència a la societat, per mi són exemplars.

El programa d'indústria 4.0 de la corporació catalana de mitjans audiovisuals... tots ells són bones iniciatives de divulgació de la ciència i la tecnologia.

Categories: Entrevistes

Etiquetes: Economia

Etiquetes: Smart cities

- [3]

URL d'origen: <https://sciencecorner.diba.cat/news/2017/03/30/entrevista-joan-giro-es-president-del-consell-assessor-de-associacio-denginyers-grau>

Enllaços:

[1] <https://sciencecorner.diba.cat/>

[2] <https://sciencecorner.diba.cat/members/ciencia>

[3] <https://sciencecorner.diba.cat/node/100>